

daniem (wnioskiem) o niewszczygnięciu postępowania administracyjnego, podając uzasadnienie. Postępowanie jednak wszczynają się, jeżeli w terminie dwutygodniowym uprawiony lub zobowiązany żądanie (wniosek) podtrzyma.

Rozdział 6

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Udostępnienie przez podmiot gospodarczy danych lub złożenie wyjaśnień w zagranicznym postępowaniu, opartym na zarzucie dokonania działań ograniczających konkurencję, może być objęte zakazem wydanym przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Podmiot gospodarczy zawiadamia Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą o wszczętym za granicą postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w toku postępowania został zobowiązany do udostępnienia danych lub składania wyjaśnień.

3. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą wydaje zakaz, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w toku postępowania zagranicznego mogłoby zapaść orzeczenie lub decyzja, powodujące negatywne następstwa dla gospodarki polskiej lub polskich podmiotów gospodarczych w dziedzinie handlu zagranicznego lub działalności gospodarczej prowadzonej w całości albo w części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) być skierowany do poszczególnych podmiotów gospodarczych, grupy podmiotów gospodarczych lub ich związków,
- 2) odnosić się do określonego postępowania zagranicznego lub różnych postępowań danego rodzaju,
- 3) obejmować poszczególne dane i wyjaśnienia lub ich rodzaje.

5. Przepisy ust. 1—4 mają także zastosowanie do danych udostępnionych i wyjaśnień składanych przez podmioty gospodarcze polskim organom wymiaru sprawiedliwości, w ramach pomocy prawnej wykonywanej na wniosek organów państw obcych na podstawie umów międzynarodowych.

Art. 23. W razie złożenia, w wypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie, odwołania od decyzji Urzędu Antymonopolowego do sądu antymonopolowego, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Art. 24. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o organie antymonopolowym, rozumie się przez to Urząd Antymonopolowy.

404

OBWIESZCZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA, ZASOBÓW NATURALNYCH I LEŚNICTWA

z dnia 11 września 1991 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r. w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 88, poz. 512) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r. w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 41, poz. 240), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów zmieniającymi rozporządzenie w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska: z dnia 25 czerwca 1990 r. (Dz. U. Nr 42, poz. 246) i z dnia 11 grudnia 1990 r. (Dz. U. Nr 88, poz. 512) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania niniejszego jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 11 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r. w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania oraz ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 41, poz. 240) w brzmieniu:

„§ 11. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 września 1980 r. w sprawie wysoko-

ści, zasad i trybu wymierzania i ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 24, poz. 99 i z 1982 r. Nr 21, poz. 155).

2. Sprawy o nałożenie kar pieniężnych, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, rozpatruje się według przepisów dotychczasowych.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.”;

- 2) § 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania oraz ściągania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 42, poz. 246) w brzmieniu:

„§ 2. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.”;

- 3) § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1990 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. Nr 88, poz. 512) w brzmieniu:

„§ 2. W razie gdy stwierdzone naruszenie wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 1, 2 lub 7,

nie zostało usunięte do dnia 31 grudnia 1990 r., ustala się nowy wymiar kary godzinowej lub dobowej z terminem naliczania od dnia 1 stycznia 1991 r., stosując stawki kar obowiązujące od tego dnia."

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1991 r.”

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *M. Nowicki*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 września 1991 r. (poz. 404)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1987 r.

w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222 oraz z 1991 r. Nr 77, poz. 335) zarządza się, co następuje:

§ 1. Karę pieniężną za zanieczyszczenie powietrza nałłada się za przekroczenie co do rodzaju i ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza, określonych decyzją wojewody, w wysokości dziesięciokrotnej jednostkowej stawki opłat za wprowadzenie zanieczyszczeń do powietrza.

§ 2. 1. Karę pieniężną za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska, określonego decyzją wojewody, nakłada się w zależności od stopnia przekroczenia tego poziomu.

2. Dobowa stawka kary pieniężnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska za każdy dB(A) przekroczenia wynosi:

w przedziale	w tysiącach złotych
od 1 do 5 dB(A)	40
od 6 do 10 dB(A)	67
od 11 do 15 dB(A)	108
16 dB(A) i więcej	162

§ 3. 1. Po stwierdzeniu naruszenia wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 1 i 2, wojewoda decyzją określa termin naliczania kary pieniężnej oraz wymiar kary:

- 1) godzinowy — za przekroczenie co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza,
- 2) dobowy — za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska.

2. Określone w § 1 i 2 naruszenie wymagań ochrony środowiska stwierdza się na podstawie pomiarów rodzaju i ilości substancji zanieczyszczających, wprowadzanych do powietrza, lub poziomu hałasu przenikającego do środowiska, wykonywanych przez wojewodę, Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska, Państwową Inspekcję Sanitarną oraz jednostki organizacyjne zobowiązane do prowadzenia takich pomiarów.

3. Organy, o których mowa w ust. 2, przekazują wyniki pomiarów zainteresowanej jednostce organizacyjnej w terminie 21 dni od daty ich wykonania.

§ 4. 1. Łączną karę pieniężną za naruszenie wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 1 i 2, ustala się po stwierdzeniu, z urzędu lub na wniosek jednostki organizacyj-

nej, potwierdzony wynikami pomiarów, że naruszenie ustało. Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia danego roku naruszenie to nie zostało usunięte, wysokość kary łącznej ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku, natomiast od dnia 1 stycznia następnego roku wymiar kary, o którym mowa w § 3, stanowi podstawę naliczenia następnej kary łącznej.

2. Jeżeli naruszenie wymagań ochrony środowiska trwa nieprzerwanie przez trzy kolejne lata, po tym okresie ustala się wymiar kary pieniężnej, stosując podwyższone o 100% stawki przewidziane w § 1 lub w § 2.

3. Wojewoda może badać zasadność wniosku, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli wojewoda stwierdzi, że jednostka organizacyjna nadal nie przestrzega wymagań ochrony środowiska, to ustali jednostce organizacyjnej, od dnia stwierdzenia bezzasadności wniosku, wymiar kary pieniężnej, stosując stawki wyższe o 100% od przewidzianych w § 1 lub 2.

§ 5. 1. Karę pieniężną:

- 1) za usuwanie drzew i krzewów bez wymaganej zgody organu gminy,
- 2) za zniszczenie terenów zieleni lub drzew i krzewów, powodowane niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych lub zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności

ustala się w zależności od rodzaju i powierzchni zieleni, a w odniesieniu do drzew — od ich rodzaju lub gatunku (odmiany) i obwodu pnia.

2. Stawki kar pieniężnych za zniszczenie lub usunięcie drzew oraz za zniszczenie zieleni określa załącznik.

3. Wysokość kary pieniężnej za usuwanie lub zniszczenie drzew nie wymienionych w załączniku ustala się jak za usuwanie lub zniszczenie drzew o podobnej wartości przyrodniczej wymienionych w tym załączniku.

4. Karę pieniężną za usuwanie lub zniszczenie drzew albo krzewów na obszarze ochrony uzdrowiskowej lub strefy ochronnej albo na terenach zieleni miejskiej lub z terenów nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków ustala się stosując podwyższone o 100% stawki przewidziane w załączniku.

§ 6. 1. Organ gminy zawiesza postępowanie o nałożenie kary pieniężnej, jeżeli z przedstawionej przez zainteresowaną jednostkę organizacyjną ekspertyzy, wykonanej przez rzeczoznawcę wskazanego przez ten organ, wynika, iż zniszczenie drzew lub krzewów ma charakter częściowy, nie wykluczający zachowania ich żywotności, i jeżeli jednostka ta podjęła działania w kierunku zachowania tych drzew lub krzewów oraz zabezpieczyła je przed dalszymi ujemnymi

skutkami uszkodzenia. Po upływie roku od daty stwierdzenia uszkodzenia drzew lub krzewów organ ten nałoży karę albo umorzy postępowanie.

2. W razie zniszczenia trawników lub kwietników, postępowanie o nałożenie kary pieniężnej ulega zawieszeniu, jeżeli jednostka organizacyjna zobowiąże się odtworzyć te trawniki lub kwietniki w najbliższym okresie wegetacyjnym. Po stwierdzeniu wykonania tego obowiązku organ gminy umarza postępowanie.

§ 7. 1. Karę pieniężną za gromadzenie lub wylewanie odpadów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel lub niezgodne z warunkami określonymi w decyzji o wyznaczeniu składowiska odpadów ustala się w zależności od ilości i kategorii uciążliwości tych odpadów dla środowiska.

2. Za 1 tonę odpadów składowanych w miejscu lub w sposób określony w ust. 1 nakłada się karę pieniężną w wysokości 0,05 stawki jednostkowej opłaty rocznej, określonej w przepisach o opłatach za gospodarstwo korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian, za każdą dobę składowania, a za rodzaje odpadów nie wymienione w tych przepisach — w wysokości 0,05 stawki opłaty przewidzianej dla odpadów zaliczonych do IV kategorii uciążliwości.

3. Wysokość kary pieniężnej określonej w ust. 2 zwiększa się o 100% w razie:

- 1) wyrzucenia odpadów do wód powierzchniowych, morskich wód wewnętrznych lub wód morza terytorialnego,
- 2) gromadzenia lub wylewania odpadów nad brzegami zbiorników wodnych, a zwłaszcza w strefach ochronnych ujęć wód, na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych,

3) gromadzenia lub wylewania odpadów na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach przeznaczonych na cele turystyczno-wypoczynkowe.

4. Karę pieniężną określoną w ust. 1 nalicza się za każdą dobę od dnia stwierdzenia gromadzenia odpadów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel albo niezgodnie z warunkami określonymi w decyzji o wyznaczeniu składowiska odpadów do dnia zlikwidowania naruszenia wymagań ochrony środowiska przez jednostkę organizacyjną naruszającą te wymagania. Łączną karę pieniężną nakłada się po zlikwidowaniu naruszenia wymagań ochrony środowiska. Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia danego roku naruszenie to nie zostało usunięte, wysokość kary łącznej ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku, natomiast od dnia 1 stycznia następnego roku dobowy wymiar kary stanowi podstawę naliczenia następnej kary łącznej.

5. W razie kolejnego gromadzenia lub wylewania odpadów przez tę samą jednostkę organizacyjną w miejscu lub w sposób określony w ust. 1, wysokość kary pieniężnej zwiększa się o 100%.

§ 8. 1. Na obszarze województwa katowickiego nakłada się karę według stawek o 100% wyższych od określonych w rozporządzeniu.

2. Na obszarze województwa krakowskiego za zanieczyszczanie powietrza nakłada się karę według stawek przewidzianych w ust. 1.

§ 9. Łączną karę pieniężną nakłada się po uprawomocnieniu się decyzji określającej dobowy wymiar kary pieniężnej.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r.

STAWKI KAR PIENIĘŻNYCH ZA ZNISZCZENIE LUB USUWANIE DRZEW ORAZ ZNISZCZENIE ZIELENI

Lp.	Rodzaje i gatunek (odmiana) drzew	Stawki jednostkowe w tys. zł za 1 cm obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości ścięcia				
		przy obwodzie				
		do 25 cm	26 50 cm	51 100 cm	101 200 cm	powyżej 200 cm
1	Topola, olsza, klon jesionolistny, czeremcha, wierzba, grochodrzew	48	97	194	259	210
2	Klon (pozostałe gatunki i odmiany szybko rosnące), kasztanowiec, morwa, jesion, świerk pospolity, sosna, daglezwia, choina, modrzew, brzoza gruczołowata i omszona	129	243	486	486	486
3	Dąb, grab, buk, lipa, iglicznia, glóg forma drzewiasta, jarząb, klon (gatunki i odmiany wolno rosnące), gatunki i odmiany ozdobne jabłoni, śliwy i wiśni, orzech, leszczyna turecka, brzoza (gatunki i odmiany pozostałe), jodła zwyczajna, świerk (gatunki i odmiany pozostałe), żywotnik, platan klonolistny, wiąz	324	810	1620	2430	3240
4	Jodła (pozostałe gatunki i odmiany), tulipanowiec, magnolia, korkowiec, mitorząb, metasekwoja, cis, cyprysik	1620	2430	3240	4860	6480
5	Inne drzewa owocowe	97	97	162	97	65

Rodzaje zieleni	Stawki jednostkowe kar pieniężnych za 1 m ² w tys. zł
Krzewy	540
Trawniki	108
Kwietniki	1080

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.